

frister straffes med Bøder indtil 1000 Dol. (3,750 Kr.) og Fængsel fra 6 Maaneder til 2 Aar (Sec. 6). Indførsel er belastet med en Told af 15 Cents pr. Pund (60 Dre pr. dansk Pd.). Naar Kunstsmørret er bestemt til Udførsel til fremmede Lande, er Fabrikanten fritaget for den sædvanlige Afgift (Sec. 16). Kontrollen føres af Skatte- og Toldvæsenet, under hvilket er ansat en Kemiker og en Mikroskopist med aarlige Gaager af 2500 Dol. (9375 Kr.). Vedkommende Skatteopbejersbetjent fører den direkte Kontrol med Fabrikkerne, og hos ham stiller Fabrikanten en Kaution paa ikke under 5000 Dol. (18,750 Kr.) der kan forlanges forhøiet. Straffen er for Fabrikanter, Handlende og Importører fastsat til høje Bøder — fra 1,000—5,000 Dol. (3,750—18,750 Kr.) — og Fængsel fra 6 Maaneder til 2 Aar (Sec. 6, 10 og 18), under visse Omstændigheder tillige med Fortabelse af Fabrikken, det hele Inventar og alle Beholdninger (Sec. 17). Endelig er der i Sec. 18 foreskrevet Konfiskation af Varerne i Forbindelse med den der fastsatte Straf.

I England er der i Begyndelsen af indeværende Aar ved privat Initiativ faabel i Overhuset som i Underhuset indbragt Forslag til Lov om Ordning af Indførsel, Fabrikation og Salg af Smørfurrogater. I disse Forslag, der i det Væsentlige ere enslydende, er Smør defineret som den Vare, der er frembragt af uforfalsket Mælk eller Fløde uden at være blandet med noget andet Fedt- eller Oliestof. Ved Margarin eller Oleomargarin skal forstås enhver Efterligning af Smør eller Sammenfætning af Smør med animalst Fedt eller Sammenfætning af Smør og animalst eller vegetabilst Olie. (§ 2). Den, der indfører, fabrikterer og sælger Margarin, skal mærke Beholderne med Ordet „Margarin“ eller „Oleomargarin“ i Bogstaver af 1 Tommes Størrelse (§ 7). — Fakturaer skulle udtrykkelig nævne at de omhandle Margarin, ligesom Detailhandlere skulle underrette Kjøberne om, at det er Margarin, der sælges (§ 5 og § 6). Kontrol udøves af de Embedsmænd, der ere ansatte i Henhold til Loven om Salg af Næringsmidler af 1875 (§ 8), enhver Fabrik skal indregistreres og til enhver rimelig Tid være tilgængelig for de ved den nævnte Lov indsatte Inspektører (§ 4). Toldvæsenet skal paase, at Lovens Bestemmelser iagttages, naar Varer transiteres (§ 10). Straffene ere Bøder og i Gjentakelsestilfælde Fængsel indtil 6 Maaneder.

Sagen af disse Udkast har, saavidt vides, endnu været til Behandling i Parlamentet.

Skvad Frankrig angaar, da er der af Regjeringen i Samlingerne 1884 og 85 forelagt et Forslag til Lov imod Bedragerier ved Salg af Smør, der gik ud paa, at Salg af Margarin eller Blandinger af Smør med Margarin og andre Fedtstoffer ikke maatte finde Sted, uden at selve Varen eller Emballagen ved tydelig Mærkning var betegnet som det, den er. Straffen var Fængsel og Bøder samt Varens Konfiskation. Dommen skulde kunne offentliggøres. Forslaget kom ikke til Forhandling i Deputeretkammeret. I 1886 indbragtes af nogle Deputerede et andet Forslag, der forbød under Navn af Smør at sælge og udføre Margarin og overlod til Administrationen at bestemme Maaden hvorpaa og Betingelserne hvorunder de nødvendige Undersøgelser kunde foregaa, uden at Smørfættningen derved hæmmedes, men som iøvrigt havde væsentlig de samme Bestemmelser som Regjeringsforslaget. Heller ikke dette Forslag er, saa vidt vides, kommet til Behandling.

I Tydskland er der saa vidt Kommissionen bekjendt hidtil ikke i de lovgivende Forsamlinger fremkommet noget Forslag til Lov mod Kunstsmør. Man har anset for tilstrækkelig betryggende Bestemmelsen i § 10 af Lov af 14de Mai 1879 om Handel med Næringsmidler m. m., hvorefter den, der for at bedrage i Handel og Wandel eftergør eller forfalsker Næringsmidler, straffes med Fængsel indtil 6 Maaneder og Bøder indtil 1500 Mark eller med en af disse Straffe. Smidlertid er der i Dieblikket i Tydskland en stærk Bevægelse oppe for at faa yderligere Forholdsregler truffet til Smørmarkedets Sikring imod Kunstsmør.

I Østerrig stiller Forholdet sig paa lignende Maade som i Tydskland.

Naar der for Danmarks Vedkommende skal træffes Foranstaltninger imod, at Kunstsmørret indtrænger sig i Smørræts Plads som Næringsmiddel og Handelsvare, er der et dobbelt Hensyn, som gjør sig gjældende, nemlig dels Hensynet til de Interessers, der nærmest knytte sig til Smørforbruget herhjemme, dels Hensynet til vor Smørfættning i